

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K; za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnštvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabilo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo ob pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . K 22.— | Četrt leta . . . K 5-50

Po leto . . . „ 11.— | En mesec . . . „ 1-90

Pošiljanje na dom se računa za vse leto 2 K.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . K 25.— | Četrt leta . . . K 6-50

Po leto . . . „ 13.— | En mesec . . . „ 2-30

Naročba se lahko z vsakim dnevom, a hkratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

List se ustavi 10. dan po poteku naročnine brez ozira vsakemu, kdor ne vpošlje liste ob pravem času.

Upravnštvo „Slovenskega Naroda“.

Narodni ponos.

Zavest in ponos, da smo sinovi svojega naroda, sta prirojeni lastnosti, ki pa sta pri vsakem narodu različno razviti, ker sta odvisni od njegove mogočnosti, državne uprave, politične svobode. Zatorej opažamo največ narodnega ponosa pri bogatih Nemcih in Angležih, Madjarjih, Čehih itd. Pri malih, odvisnih, ubozih narodih, kakor smo mi Slovenci, najdeš pač nekoliko narodne zavesti, pa zelo malo narodnega ponosa. Umevno je, da narod, ki je do zadnjih časov bil vkovan v spono, ki mu jih je vkoval mogočni sosed, narod, ki ni imel nobenih političnih pravic, ki je bil vzgojen le v tujem duhu, ni mogel imeti narodnega ponosa, ampak le čut sužnja — tlačana. Ko se mu je v zadnjem času dovolilo nekoliko političnih pravic in enakopravnosti pri uradih in v šoli, se je pač obrnilo nekoliko na boljše, vendar pa se tista odločnost, s katero sme vsak človek, vsak narod zahtevati svojih pravic, ni še zadostno okrepila, ker smo v svoji ser-

vilnosti premehki, prekrotki, prepustljivi. Te naše slabosti so bile krive, da vkljub temu, da se nam je priznalo nekaj pravic, istih nismo hoteli in znali vporabljaliti, in tako nas tujec še vedno izrablja in izkorišča. Mesto, da bi pri vseh uradih, vseh šolah, pri vseh trgovcih in obrtnikih zahtevali enakopravnosti in spoštovanja naše narodnosti, našega jezika, kaj radi dopuščamo, da se povsod šopiri nemščina. Če te nemški trgovec ali obrtnik vpraša v nemškem jeziku po tvoji želji, takoj se udaš in govoriš in odgovarjaš nemško. Tako delamo možki, še bolj pa ženske. Ta naša popustljivost je tudi kriva, da je nastala med nami neka nemška in nemškutarska klika, ki se je zavezala, da ne izpregovori konsekvcentno, ali kakor sami pravijo, principijelno z nobenim Slovincem, ki zna nemško, nobene slovenske besede. In to se godi res na tako konsekvcenten način, da si ne moremo drugega misliti, kakor da so si ti gospodje med seboj obljubili, da bodo na ta način prezirali in zaničevali naš jezik. Mi pa, uboge ponižne slovenske pare, udajamo se z malo izjemami temu pritisku. Če pride kak pravi ali nepravi Nemec v slovensko družbo, govori takoj cela družba njemu na ljubo nemški, če si pa upaš v nemški družbi, ki je zmožna slovenskega jezika, izpregovoriti slovensko besedo, ne morejo umeti, da si tako nevljuden, da si kaj takega upaš. Pozdravi takega zagriženca s slovenski pozdravom, pa ti ne bo dal odgovora.

Te razmere so se zanesle tudi v urade in čeprav dobro vedo ti oblastni gospodje, da imamo pravico zahtevati slovenskega govora in zasliševanja, vendar nam pošiljajo nemška vabila in nas nemški ogovarjajo, in mi se udamo in govorimo tudi konsekvcentno nemški zaradi vljudnosti, zaradi ljubelega miru in družabnih ozirov in da pokažemo, kako dobro znamo nemško. Ako dobi naš župan na deželi od sodnije ali okr.

glavarstva nemški dopis, odgovori v nemškem jeziku, če ga je le zmožen; če pa dela rekurz, ga prav gotovo naredi v nemškem jeziku. Navedli bi lahko več primer, izgledov in slušajev tudi iz drugih krogov, in vse to se godi zaradi ljubih ozirov, iz uljudnosti in ad captandam benevolentiam, ker vsakdo ve, če zahteva od teh mogočnejšev slovenskega uradovanja, da zrastejo kakor puran, ki mu pokažeš rudeč robec, potem pa pričakuj pravičnega odloka ali milostne sodbe. Če se drzneš dokazati, da imaš pravico zahtevati slovenskega uradovanja, privlečejo vsakojake stare postavne na dan, da bi dokazali svoje opravičeno postopanje in če tudi to ovržeš, tedaj se pa izgovarjajo, da le niso dovolj zmožni, da bi zamogli govoriti z omikanim Slovincem, ampak le samo s kmetom in konec vsega je, da si ti nevljuden in neznosen človek, ki ne spadaš v boljšo družbo in še nekateri Slovenci ne morejo umeti, da si tak — sitnež!

Tako se nam godi in tako delamo, potem se pa pritožujemo, da ginemo, da izumiramo. Če bomo tako postopali, se nam prav godi, ker družega ne zaslužimo. »Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti«, pravi Koseski. Priznavamo, da je bila dosedaj tej bojazljivosti veliko kriva naša ubožnost, odvisnost in vzgoja, vendar se nam sedaj, ko imamo postavno določene pravice, ni treba več klanjati tujcem. Če hočemo, da se nam bodo tudi dale obljubljene in zagotovljene pravice, da bomo dosegli enakopravnost in spoštovanje, krepiti moramo med seboj narodno zavest in narodni ponos in brezobzirno zahtevati vse, kar nam gre. Zahtevati moramo spoštovanja in vporabe našega jezika pri trgovini in obrtu, v uradu in v družbi in glasno povedati tujcu, da smo tukaj mi doma, da je tukaj naša zemlja in da smo tukaj mi gospodarji in da nas mora respektirati in dalo se nam bo, kar je našega. Če

proučavamo naravoslovje in zgodovino, pridemo do zaključka, da smo si vsi ljudje telesno in duševno enaki in da ima vsak narod v zgodovini odmerjeno svojo pot, pot od zibelji do viška omike in tudi do — propada. Smešno je torej, kdor misli, da bi velikemu »Herrenvolku« majhni ubogi »minderwerthig« slovenski narod napravil kaj škode. On ne bo oviral njegovega razvika, še manj pa pospešil njegovega propada. To bo prišlo samo ob sebi. Zatorej: Lieb Vaterland, magst ruhig sein! in pravi nič ni treba tvojim sinovom metati naših sinov iz gostiln in kavarn, s surovostjo nas ne boš podjarmila. Nasprotno pa vidimo, da se je naš mal narodič vkljub vednemu pritisku in navalu stoletja in stoletja obdržal in je še vedno čil in zdrav in produktiven, da se ga nobenemu njegovemu sinu ni treba sramovati. Pokažimo torej s tem, da smo ponosni sinovi svojega, četudi malega naroda, da smo tudi vredni enakih pravic in če tudi »malo nas je, a smo ljudi«, ki ljubimo in tudi smemo ljubiti svoj jezik, svojo zemljo, ki z isto pravico lahko zahtevamo iste enakopravnosti, kakor vsak narod. Le z odločnim ponosnim nastopom bomo dosegli svoje pravo in jenjala bo tista nemerna tujčeva prepotenca in nastopilo bo medsebojno spoštovanje, ki gre vsakemu človeku, vsakemu narodu!

Irci in Angleži.

Irci na Angleškem imajo približno isti neznosni položaj kakor Poljaki na Nemškem ali slovanske manjšine v avstrijskih kronovinah. Sovraštvo Angležev proti Ircem je toliko, da odrekajo lepi Irski vse politične in socialne pravice. Med angleškimi državniki in diplomati ga ni moza, ki bi se zavzel za teptane Iree. Le eden mož je živel, ki je imel pravično srce tudi za Iree. To je bil veliki državnik in politik Gladstone. Njegovo pravicoljubje je bilo toliko, da je vkljub vsestranskemu na-

sprotovanju vseh angleških krogov in vlade predložil leta 1886 angleški zbornici dva zakonska načrta v prilog Ircem, takozvano homorule, ki je določevala ustanovitev irskega parlamenta v Dublinu z lastnim parlamentom. Njegov predlog je sicer propadel, a že zaradi dobre volje živi Gladstonevo ime v hvaležnem spominu pri vsakem Ircu.

Sedanji angleški kralj Edvard je zopet oživel irsko vprašanje. V svojem zadnjem prestolnem govoru je napovedal poseben irski deželni zakon (Land-bill.) S tem zakonom se sicer še ne rešijo politična vprašanja Ireev, pač pa se hoče urediti gospodarska vprašanja. Dosedaj imajo večino rodovitne irske zemlje graščaki, ki so po rojstvu ali vsaj po mišljenju Angleži. Irci so na svojih rodnih tleh po večini le najemniki. Z imenovanim načrtom pa se namerava graščakom odkupiti zemlja ter dati irskim najemnikom. V ta namen bo treba do 100 mil. funtov šterl. Država bo prispevala prva tri leta po 5 milijonov, ostale svote pa dobe Irci iz državnih bank proti 2½% in amortizaciji v 68½ leta, tako da bodo po preteku te dobe najemniki edini lastniki zemlje.

Napačno pa bi bilo soditi, da je angleška vlada postala naenkrat tako miroljubna in naklonjena Ircem. Teh svojstev Angleži ne poznajo, povsod jih vodijo temveč realno-politični nagibi, tako tudi tukaj. Irci se zaradi neznosnih razmer v domovini kar trumoma sele v Ameriko, doma pa kmetijstvo hudo peša. Ker pa je Angleška po večini le industrijalna dežela, navezana je glede kmetijskih pridelkov na Irsko, kar je posebno važno glede preskrbe vojaštva za slučaj vojne.

Pa še drugi vzrok je, ki je Angleško nakrat tako omehčal za Iree. V severni Ameriki živi že nad 18 milijonov Ireev, ki imajo v mestih odločilno večino ter opravljajo najvplivnejša uradniška mesta. Vsled tega imajo tudi v senatih do 75% večine. In irska stranka se tukaj uspešno maščuje za vse krivice, ki jih dela Angleška nji

LISTEK.

Praška pisma.

Pa še ni bilo kmalu tako lepe pomladi. Že štirinajst dni se razprostira nad Prago čisto, modro nebo in toplo je, da bi človek skoro ne verjel, da smo še v marcu. Sicer ljudje še zdaj temu krasnemu in zapeljivemu vremenu ne verujejo preveč. Niso navajeni tako zgodnje pomladi in še predobro se spominjajo, kako je bilo lani, predlani in še prej. Konec aprila se cel dan ni električni tramvaj vozil, tako je snežilo in še v maju smo nosili zimnike . . . To je bilo prejšnja leta ali letos najhujši Tomaži hodijo oblečeni, kakor v juliju. Po vseh mestnih parkih in vrtovih je polno ljudij, ki zabavljajo na mestni magistrat, da še ni dal postaviti klopj, kjer bi se utrujen človek odpočil. I kaj, gospodje ne verujejo, ne verujejo tej zgodni nebesni modrini in temu za sušec pač pretoplemu solncu in vseni tem mamljivim obljubam premenljive pomladi. Bog ve, kaj še pride!

In osobito tu v Pragi je letos

tako strašno težko komu kaj verjeti. Ta svatovaclavska posojilnica n. pr. Kaj so vse obljubovali; zvezde z nebes bi bili obljubili, če bi bil kdo hotel. Ali od vseh obljub je bomo malo ostalo. Spočetka so nekateri ljudje s čisto vestjo, — ali pa tudi, da jo malo očistijo od neprijetnih madežev, — še sezali v žep in šteli denarce za sanacijo, danes pa ne da že nihče ničesar več. Kaj bi tudi dajali. Mislilo se je, da bodo tisti, katerim bi moralo največ biti na tem, da cela afera prav preveč ne zasmrdi, iz kristjanske ljubezni in iz zdrave človeške pameti kupili nekaj blaga, s katerim bi se ta gnoj vsaj kolikor toliko prikril in pokril. No, da misli se marsikaj! Ali vsi so se motili, ki so to mislili. Vsaj je znana tista zlata resnica: Die Grossen lässt man durch, die Kleinen bleiben hängen. In pri tej aferi se je ta zlata resnica variirala nešteto krat. Mali so plačali, kar se je dalo, veliki so pokazali figo v žepu. Veliki so rešili, kar se je rešiti dalo, mali bodo zato večina sami snedli tisto, kar si niso sami skuhal. Velike se je enkrat uljudno vprašalo, če kaj dajo in ko so odkimali, se kriči na

male v vseh tonih: Štetje, plačajte, pomagajte si sami! — Iz početka so časopisi psovali na visoke protektorje, visoko duhovščino, bogate samostane in vso klerikalno stranko, ki je deležna tega žalostnega poloma, — zdaj pa so se že skoro naveličali goniti vedno ene in iste li-tanje in samo konstatirajo, da je žalostno, žalostno in da konkurz že trka . . . Vse lepe in optimistične upe vsak dan bolj in bolj voda odnaša. Deficit raste od dneva do dneva, ne samo za tistih 1000 K na dan, v kolikor se višajo obresti, ampak tudi v računih in knjigah se najdejo še vedno razne pomote v škodo jetične posojilnice. Kar nakrat se je izvedelo, da je deficit za 600.000 K večji, kakor se je mislilo, ker niso bile nekatere stvari prav vknjižene. Človek se nehoti spomni na naše konzume, kjer razni poslodavci še kmalu seštevati ne znajo . . . In hipotekarni dolžniki posojilnice stoje tudi na slabih nogah, — se je konstatiralo zadnje dni, kakor se bo menda konstatiralo svoj čas tudi pri nas pri raznih naših blagoslovljenih agitačnih podjetjih. Hranilne knjižice svatovaclavske posojilnice se prodajajo

kar na debelo, še Bog, da jih kupujejo vsaj še za polovico; čez nekaj dni se še to ne bo dobilo. Sanačni odbor je kupil vsega skupaj knjižice za nominalno vrednost 2.880.000 K, seveda vse le za polovično ceno. Ali kaj je to? O Veliki noči bodo najbrž klenkali svatovaclavski posojilnici poslednjo pesem. Pomlad jo bo vzela . . .

Tako je, če se preveč veruje. Bolje manj, kakor preveč. Tistim, ki so imeli svoje groše in tisoče spravljene v »češki« hranilnici, se je res v začetku malo preveč srcece treslo in ne bilo bi se jim treba v strahu in trepetu, s praznim želodcem in neprespano glavo drenjati pred blagajni, prišli bi bili tudi bolj polahko in komudno brez škode na vrsto. Ali kaj, tak prazen strah človek že prej pozabi in preboli, kakor pa krvavo in le preveč gotovo resnico. Preko štirideset milijonov kron so ti srečni in zavidanja vredni kapitalisti pobrali iz železnih blagajen »češke« hranilnice. In težko, da jim je žal. Denar vzamejo danes povsod radi v shrambo in še plačajo zato. In neumen bi bil vsak Čeh, ki bi pustil svoje denarje Nemcu, da se

masti pri lepem dobičku in še pljuje po čeških glavah. »Češki« posojilnici je bilo dokazano, da je samo eno desetino svojih vsakoletnih darov dala češkemu društvu, ostalih devet desetov pa so dobili bolj ali manj goreči germanizatorčki. Taka je pravica dandanes. Štirideset milijonov, to ni mačkina mast! Živnostenska banka, največje trgovsko, denarno podjetje češko ima jedva nekaj malo več vlog in vse češke hranilnice na Češkem imajo tako nekaj, kakor desetkrat štirideset milijonov kron naloženega denarja. Tisti milijoni torej, za katere so »češke« hranilnice puščali, bodo pravim češkim denarnim zavodom prav dobro došli. Čehi imajo na Češkem samo hranilnice, večjih in manjših preko devetdeset — razun posojilnic in bank.

Tako je, spomlad je tu! Vsi trdijo to, posebno šivilje in modistke so o tem osvedočene. Nobena dama bi ne zaostala rada s slamnikom in pomladno obleko. Sicer Pražkinje niso ravno elegantne in tistega šika, ki so Benečanke toliko ponosne nanj, tu ni. In normalen človek bi skoro dejal, da je pri nas ob nedeljah pod Tivoli več baharije v oblekah, kakor

hovem bratom v domovini. Vse pogodbe, ki se tičejo Angleške, irska stranka dosledno odklanja. A Angleški je mnogo do prijateljskih vezij z Ameriko. Le zato hoče popraviti deloma krivice, ki jih je provzročala Ireem nad 150 let.

Proti učiteljem.

Zadnje duhovne konference po vseh avstrijskih kronovinah so se bavile s šolo in učiteljstvom. Organ katoliškega duhovništva, „Correspondenzblatt“ je prinesel v svoji zadnji številki na teh konferencah sklenjene želje glede „praktičnih“ verskih vaj, posebno glede nedeljske službe božje. V sklepkih se obžaluje, da nimajo duhovniki po obstoječih šolskih zakonih dovolj sredstev, da bi primorali učitelje sodelovati pri tem delu verske vzgoje. Zahteva se tak zakon, ki bo dal katehetu pravico, določiti, kako daleč naj sega nadzorovalna dolžnost učiteljeva. — Šola se mora nadalje prisiliti, da dejansko deluje za boljši cerkveni obisk ter se kaznujejo renitentni starši. Popolna rešitev tega vprašanja — meni list — pa se bo šele dosegla, ko se učitelje primora, da bodo v nedeljah vodili korporativno učenje maši. Kateheti pa si naj vse take opustitve zapisujejo ter jih naznanijo deželnim šolskim svetom. — Prisiljena reč ni nikjer dobra, najmanj pa še v verskih zadevah. Vendar pa je prav lahko mogoče, da bodo klerikalni dež. šolski sveti slušali duhovniška ovadstva proti učiteljstvu. Smo še pač daleč od Francoske. Tam je ravnokar izdal ministrski predsednik Combes okrožnico na vse prefekte, v kateri jim ukazuje, da morajo paziti, da ne bodo učitelji izpostavljeni zasramovanju in sovraštvu klerikalnega prebivalstva. „Varstvo, do katerega ima pravico vsak državljani, pristojno v dvojni meri učiteljstvu, ki so slabo plačani, imajo v rokah težavno vzgojo mladine ter so še tarča sovraštvu klerikalcev“, pravi doslovno okrožnica. —

Politične vesti.

— Dunaj se ne bo razširil. V soboto se je vršila prva seja glede združitve podonavskih občin z mestom Dunajem. Ker pa zahteva dunajska občina za ta slučaj povrnitev stroškov za poslovanje v prenešenem delokrogu ter nove bolnišnice, je vladni zastopnik izjavil, da se te zahteve pod nobenimi pogoji ne izpolnijo. Nato se je akcija za vselej razbila.

— Carinska in trgovinska pogodba. V ogrskem gospodarskem odboru se je v soboto začela razprava o carinski in trgovinski pogodbi z Avstrijo. Poslanci Kossuthove stranke so vsi odklanjali razprave, češ, naj se odgodi dotlej, da se odloči stvar v avstrijskem parlamentu. Szell je predlogu toplo priporočal.

— Demonstracije v Zagrebu so dosegle, da se odstrani z državnega kolodvora samo madjarski napis. Med

pa tu ravno tisti čas na Ferdinandovski, na praškem korzu. Pražanke so to, kar pravi Nemec »feš«, svetovne mode pa ne delajo. Menda so prepraktične za to, čeravno jim ni odrekati idealizma. Pa že malo več žrtvujejo za narod in domovino, kakor je pri nas, razun nekaterih častnih izjem v navadi.

I, no, človek bi ne verjel, da se pride od spomladanskega vremena na falirane posojilnice, na hranilnične milijone, na damsko modo, do naroda in domovine. Ali to je samo dokaz, da tudi feljtonisti mislijo iz dalnjih krajev preko sto gora in sto voda v zvestobi in udanosti na domače kraje, ki zdaj zazelene v prvem nežnem zelenju pomladnega solnca. Oh, naši domači kraji, kjer se bodo kmalu pripravljale velikonočne potice, rdeči piruhi in druge take dobre stvari! Oh —, sentimentalnost se prijema mojega srca in zato končam to zmeđeno praško pismo v vsi naglici ali vendar ne brez dolžnega spoštovanja do mojih visoko cenjenih bralcev in čitalcev, katere naj Bog poživi!

X.

zaprtimi demonstranti je tudi vseučiliščnik Tomšić, sin svetnika deželne vlade in književnika.

— Brambna predloga na Ogrskem. V soboto je sprejel zborniški predsednik grof Apponyi štiri velike deputacije 600 članov, ki so prišle z dežele protestirat proti brambni predlogi. Nove havbice so zgotovljene ter se baterije takoj postavijo, ko se odloči usoda brambne predloge na Ogrskem. Tudi novi brzostrelni topovi so gotovi.

— Ministrska kriza v Bolgariji je nastala, ker je Danev izjavil, da ne prevzema nadalje odgovornosti za to, da podpira bolgarska armada pod vodstvom Paprikova javno macedonsko gibanje ter se ne izvedejo vladne odredbe na meji. Danev je zahteval novega vojnega ministra, pred vsem polkovnika Lavova. Ker pa se je knez obotavljal, je Danev odstopil s celim kabinetom. Novo ministrstvo še ni sestavljeno. Zasedanje sobranja se je podaljšalo do konca t m.

— Delavski punt. V livarni Zlatoust v ruskem okraju Ufa so se delavci spuntali. Guverner je rekrutiral vojaštvo, ki je na delavce streljalo ter ubilo 28 oseb, 50 pa jih ranilo.

— Rusija zoper Finsko. Vladni list naznanja, da je odstavljenih 12 županov finskih mest. Dotični magistrati so se branili, priznati zakon o vojaški dolžnosti ter dovoliti rekrute.

— Reforme v Macedoniji. Edini srbski orožnik v Tetovu Kristo Jovanović, je bil te dni na službenem potu ustreljen. Ustrelil ga je 70 letni Mohamed paša, sin bivšega divizijonarja. Morilu se ni ničesar zgodilo, niti zaprl ga niso. Tako se »reformira«.

— Boj na Filipinih. Med ameriškiimi strelci in vstaši je bila blizu Manile bitka. Vstašev je padlo 45, med njimi tudi general San Miguel. Amerikanci imajo samo tri mrtve.

Prošt Elbert in doktor Slanc.

Častiti gospod urednik!

Objavili ste 18. t. m. spis, ki je črtal razmerje med našim knezoškofom, našim novomeškim proštom ter ljubljanskim mestnim zastopom. Ž njim ste hudo razdražili našo višjo in nižjo duhovniško gospodo. »Slovenec« od sobote tedna je bil poln gneva zaradi tega spisa.

Prav je, da ste tako storili. »Ljubi železo, kakor samega sebe in kuj svojega bližnjega, dokler je gorak«. Ali ta spis je dal g. dr. Elbertu priložnost, da se je zopet zmuznil pod »Slovenčev« streho. Prej se je moral priti po cirkularu. — Glasovir našega duhovništva pa je toliko razglašen, da se g. dr. Elbertu navaden »pater peccavie« ni zdel zadosten. G. dr. Elbert se je obrnil na tej žalostni poti direktno do mene, da mu s kakim daljšim odgovorom pomagam do popolnega, srčnega objema z njegovimi duhovenskimimi sobratmi.

Rad bi to vsakemu storil, njemu tega ne morem storiti. Tega pa zaradi naslednjega ne: Za časa zadnjih državnoborskih volitev v V. kuriji sam vprašal našega grobarja Tomaža Mrvarja in njegovega pomočnika J. Kozoglavca, ko sta bila že oddala svoji glasovnici, koga sta volila? Odgovorila sta mi, da tega ne vesta, ker so jima v prošnji zapisali kandidata. Rekel sem jima na to: »Menda sta volila Šusteršiča! — Oslala! — Pozneje sem izvedel, da me toži dr. Šusteršič zaradi teh besed. Prosil sem omenjena grobarja, naj prideta k meni. Prišla sta. Vprašal sem ju pred pričami, kako sem govoril ž njima na dan volitve. Potrdila sta tako, kakor navedeno. Vprašal sem ju, kako sta besedo »osla« razumela. Odgovorila sta mi, da sem njiju imenoval osla, ker še vedela nista, koga sta volila. Dobro! Odpustita mi! Rada. Pisal sem potem dr. Šusteršiču vse to in mu pritrdil, da nisem v teh besedah imel v mislih njega. (Tega pisma nisem pisal iz bojazni pred kaznijo. Ne vem dežele, v kateri bi lajik imel katoliško duhovništvo tako trdno v svojih rokah, kakor ima po mojem prepričanju dr. Šusteršič naše. Dr. Bleiweis se mora v grobu obrniti. Veselim se, da je stanovski tovariš ta lajik. — V agitaciji pade marsikatera žaljivka. Rečejo dobijo par goldinarjev vsled tožb več in dr. Brejc je tudi kaj zaslužil. Torej to ne. Ampak resnica na dan in dr. Šusteršiča bom žalil, če bom to hotel, oko v oko). Oba

grobarja sta mi povedala pri omenjeni priliki, da ju je g. prošt k sebi klical ter ju vprašal, kaj sem ž njima govoril na dan volitve ter da sta mu povedala, kaj. Izvedel sem tudi, da je bil pred tožbo dr. Brejca ali dr. Schweitzer, tedanja koncipijenta dr. Šusteršičeva, v prošnji dalj časa. Pri obravnavi o navedeni strašni tožbi je zastopal tožitelja dr. Brejc. Navedena dva grobarja sta izjavila pri obravnavi, da sta navedene besede drugače razumela.

Razumljivo je tedaj, da ne morem odgovorjati gosp. dr. Elbertu na pismo v »Slovenca« in naj se podpiše kot infuliran prošt ali kot župnik. Jaz do tistihmal g. dr. Elbertu nič žalega nisem storil. Pomagal sem ga pozneje sicer pri volitvi mestne skupine vredi, to pa je bila moja dolžnost. Mislim, da sem pa gosp. dr. Elbertu v drugem bil, kjer sem mogel, dober farni otrok. Lahko bi pomagal g. dr. Elbertu iz zagate. Povedati bi sicer moral marsikaj mu neljubega, kakor, da ni g. dr. Elbert provzročil, kakor piše, našega vodovoda, da je res eden klerikalnih volilcev našega najstarejšega meščana, g. Hočevarja, ki je vsakemu rad kaj dobrega in nobenemu nič žalega storil, psoval s kamelo, ker je 94 let stari mož sključen hodil; povedal bi, da mi je dal ta mož nalog tožiti, da sem pa po nalogu istega pri obravnavi obtožencu odpustil žaljenje in plačilo stroškov, da sem obtožencu le povedati imel, da se mora imeti pred sivo glavo respekt. Povedati bi moral pri tej priliki, da jaz g. dr. Elbertu nikdar nisem rekel, da naj ne nosi haveloka, ampak to, da naj ne hodi v tesnem talarju v vizite, da je tak talar z gumbami le za vitke, suhe duhovnike.

Ne zaspiš s kako jezo. Obrnem se, pa sem dober. Ali Tomaž Mrvar in J. Kozoglav — to je druga!

Ne morem g. dr. Elbertu ustreči. Gosp. dr. Elbert dobro ve, kaj je storil. Povedati sem mu dal to. Reči moram, da vse stori, da bi poravnal z mano to stvar. Ali se ne da. Moj fant lovi včasih njegove predebele in spočite konje, ko uidejo, dal sem mu kos šupe v najem, ali zastoj se obrača do mene, da mu pomagam pot zglediti do popolne poravnave z njegovimi sobratmi.

Prosim to objaviti.

Vaš

Slanc m./p.

Novo mesto, 23. marca 1903.

Davek na užitnino od vina, vinskega in sadnega mošta ter mesa.

(Dalje.)

Kadar so ti uveti (pogoji), in če se tudi ne pokaže nikakva spotika, o kateri bi po § 41 postavbe bilo kazenski postopek s popisom učina začeti, tedaj vpiše finančni napoved jemanja mesa sprejemajoči organ bistvene podatke iz pokane bolete o plačanem davku v oba primerka napovedne in pregledne pole, pristavi na zadnjo stran bolete z razločnim pisanjem, kdo in za katero vrsto in množino mesa (zaklane živine) je to bolete v dokaz plačanega davka uporabil, ter dela, ko bi bilo še kaj davka od mesa doplačati, glede njegove potrjitve tako, kakor je gori rečeno.

§ 7.

K § 35 postavbe. Kdor za meso (zaklano živino) ki se iz klavnega kraja prinese v mesto za pobiranje potrošnine zaprto, hoče na podlagi §-a 35 postavbe doseči pravico do povračila davka od klanja, naj dovolitev ter pravice pri ravnanjem finančnem oblastvu I. stopinje (finančnem okrajnem ravnanstvu, finančnem nadzorniku ali inspektorji, finančnem ravnanstvu) z nečestopljano vlogo zahteva ter v njej pove zaprto mesto, kamor hoče meso oddati.

To oblastvo, če ne brani dohodarstveno kazensko razsodilo (§ 43 postavbe), ki bi prositelju to pravico jemalo, podeli mu dovoljenje, in da to na znanje organom, ki na klavnem kraju prigled in pobiro davka od mesa opravljajo, in tudi potrošniskim uradom zaprtega mesta.

Ti uradi naj za meso (zaklano živino), ki se, — dokler dovoljenje velja, — v zaprto mesto prinese in ondakaj po tarifi zadavka, — ako se po vrsti in množini vjemlje z bolete o davku od klanja, na katero se pravica do povračila potrošnine opira, — na zadnji strani te bolete potrdijo, da je bil davek vnovič plačan ter pristavijo dotično številko plačilnega vpisnika ali registra.

Kadar je po glasu zaukaza na bolete o davku od klanja zapisanega (§ 2, št. 3) treba meso (zaklano živino) bodi z oznamenilom, bodi brez oznamenila dostaviti k določenemu človeku v zaprtem mestu, naj ta človek na zadnjo stran bolete o davku od klanja pristavi, kaj in kako je našel zastran dostavljene mesa (zaklane živine.)

§ 8.

K § 37 postavbe. Določila v §-ov 4 in 5 pričujočega propisa dana o izvršitvi § 24, oziroma § 26 postavbe, veljajo tudi za davek po tarifi opravljen od male z veliko prodajo združene prodaje špeha, nasoljenega, okajenega in v razsol djanega mesa, konzervnega mesa, salam ali drugih klobas (drugače mesenega blaga.) Pri zapisovanju najdenja o prostori tej prodaji namenjenih mora se pa sesebno ustanoviti, če je res izpolnjen v §. 6, št. 9 postavbe, postavljeni uvet (pogoj) popolne ločitve založnišč prodaj na debelo ali v veliko namenjenih od tistih prostorov, kjer se hranijo množine za malo kupčijo ali za domačo prodajanje potrebo namenjenih.

Napovedi djanj, kar se jih primeri pri ljudeh meseno blago — pod davkom po tarifi — na drobno (na malo) prodajočih, in ki so podvržena davku od mesa ali pa samo prigledu zastran tega davka, morajo v sebi imeti:

1. Ime napovedujočega obrtnika in kraj, kjer ta obrt ima;
2. namerjano djanje, n. pr. prenos v malo prodajalnico, donos v veliko prodajalnico, odnos iz nje v veliko itd.;
3. množino in vrsto predmeta temu djanju.

Finančni organ, pri katerem se napoved po propisu vpoloži, dela z njo, kakor je v 2. odstavku §-a 6 pričujočega propisa zaukazano.

§ 9.

K § 38 postavbe. Davku podvrženo vračilno oddaja mesa zunaj slučajev, v katerih gre za obrtnika plačujočega davek od mesa, trebao napovedovati pri tistem finančnem organu (uradu), kateri davek od mesa pobira ondi, kjer se ima prodano meso izročiti.

Napoved mora obsegati ime in stanovišče prodajalčeve in pa vrsto in množino mesa (zaklane živine.) Kadar ima napovedana vračilna oddaja mesa podpadati samo davku, po razliki dveh tarifnih razredov za to, ker je od njega bil že plačan davek po nižjem tarifnem razredu, nego velja za tist kraj, kjer se meso izroči, tedaj mora prodavec mesa izkazati, da je davek po tem nižjem tarifnem razredu res že plačan. Glede tega izkaza veljajo dotična določila dana v § 6 pričujočega propisa.

(Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 30. marca.

— Dr. Hinko Šuklje †. Iz Zadra nam je došla pretresujoča vest, da je ondi včeraj popoldne preminul v svoji najlepši moški dobi dr. Hinko Šuklje iz Celja. Širši slovenski javnosti je postal dr. Šuklje poznat že v svojih dijaških letih, ki je bil graškemu »Triglavu« v njega zlati dobi med voditelji. Sekundarija ga vidimo v Ljubljani, kjer si je mladi doktor s svojim ljubeznivim vedenjem, s svojo temperamentno živahnostjo na mah pridobil splošne simpatije. Marljivega narodnega delavca so narodna ljubljanska društva privzela v svoje odbore, zlasti pa je zaslužil najlepšo hvalo kakor ustanovitelj in voditelj damskemu tamburaškemu zboru ljubljanske čitalnice. Le neradi so ga ljubljanci pustili v Celje, kamor se je bil po potresu preselil kakor praktični zdravnik. In tam je postal v teh malih letih prvak med prvaki v najboljšem pomenu besede. Zdravnik je veljal kot najzbornejši med svojimi kolegi po južnem Štajerskem. Celjski Nemci so to priznavali, ki so silno neradi pristopajoči prag celjskega »Narodnega doma« pogostoma zahajali »zum windischen Doktors«. In v narodno-političnem oziru je bilo te dejstvo največjega pomena! Neumorno je deloval skoro pri vseh narodnih društvih celjskih. Bil je več let predsednik celjskemu pevskemu društvu, ves čas tajnik, oziroma odbornik narodni čitalnici celjski, podpredsednik celjski narodni godbi itd. Ravnateljstvo južnoštajerske hranilnice ga je zvalo svojim članom. S smrtjo dra. Šukljeja zadeva južnoštajerske, posebno še celjske Slovence nenadomestna izguba. In kaj naj po rečemo njegovi ožji znanici, njegovi prijatelji? Kje dobite iskrenejšega prijatelja, kje boljšega družabnika?! S svojim finim nastopom znal si je pridobiti naklonjenost tudi najostrejšega nasprotnika. — Proti zavratni boleznij je v zadnjih tednih šel iskat pomoči na jug in tam v lepem Zadru je pokosila nemila smrt izmed Slovencev enega najboljših. Ob njegovi gomili žaluje mlada soproga Gizela

iz znane Kuketzove rodbine, poročena ž njim stoprav 18. listopada l. l. Bodi mu večni spomin!

— Pogreb dr. Šukljeja.

Doslej se še ne ve natančno, kdaj bo pogreb dr. Šukljeja. Truplo se prepelje v Celje. Danes zvečer se pripelje z ladjo iz Zadra na Reko. Če pojde z železnico hitro, bo pogreb jutri, če ne, pa v sredo.

— Umrl je v Podkrajju nad Vipavo 24. t. m. posestnik g. Fran Rupnik v starosti 78 let. Pokojnik bil je blagega srca in zelo skrben v svojih delokrogih. Bil je večleten občinski svetovalec, ter odločno pristal narodne napredne stranke. Hiral je že dalje časa. Že pri zadnji občinski volitvi bil je pokojnik jako slaboten, a vendar je, kakor običajno tudi tedaj prišel na volišče ter se izkazal, da akoravno se mu trga nit življenja, je še vedno, kakor je bil — to je nasprotnik klerikalizma. Bodi mu zemljica lahka!

— »Slovenčev« revol-verstvo. Naše razkritje, kako je Erzin zavarovalnici Mutual nastavlil revolver na prsi in ker ni nič odri-nila, jo po »Slovenca« opominjal na plačilo, je »Slovenčev« hudo potrl. Zvijajo se, kakor pohojena krola ali na plan se ne upajo. Sumničili so pač, sedaj pa, ko je čas ta sum-ničenja dokazati, so zlezli pod klop. Ni čuda. Ta gospoda ve, da je cela zadeva le spletki proti gosp. G. v Trstu in da je gosp. G. korektno postopal — zato se »Slovenec« ne upa ničesar povedati. Za denar se je šlo, za navadno revolverstvo in prav da se to izkaže, bi želeli, da »Mutual« sam kot najkom-petentnejša stran to zadevo pojasni. V svoj klavrnji zagovor je pa ško-fov revolver vpletel tudi stavek, ki ga nečemo prezreti. V »Slovenca« je čitati: »V našem uredništvu ni noben podkupljiv. Najraje («Naroda») pometi pred svojim pragom, posebno pred pragom tistega, katerega je pred meseci prišla iskat kožija... Kaj pomeni to? Na dan z vsem, kar veste škofovi revolverji, kar na dan in potem se bomo ko-renito pomenili,

— Okr. glavar dr. Gstet-tenhofer, naš stari in dobri zna-nec, pašuje sedaj v Kočevju in je sredno dosegel, da je sedaj celo kočevsko mesto pokonci in skrajno razburjeno proti njemu. Saj pa je tudi uprizoril nekaj, kar niti v Gali-ciji ne bi bilo mogoče, nekaj, kar je mogoče samo pri nas na Kranjskem. Neki gospod v Kočevju, hoteč izsto-piti iz katoliške cerkve, je naprosil evangelijskega župnika v Ljubljani, naj pride v Kočevje, da ga pouči v naukih in uredbah protestanske cerkve. Dotični gospod je na ta nauk osebno povabil nokaj znanecv. Vsi povabljenoci so se sešli v privatnem stanovanju dotičnega gospoda in evan-geljski župnik jim je razložil, kar so hoteli vedeti. Kočevski dekan pa je podkuril dr. Gstettenhoferja, da je začel radi tega veliko gonjo. Poslal je orožnike — deloma z natakne-nimi bodali — ki so poizvedovali in izpraševali, kdo je na sestanku in končno napravil kar tri ovadbe na sodnijo. Sodnija je vsled teh ovadb res začela postopati. Vsi udeležniki tega sestanka so bili pod prisego zaslišani. Po pričah pa se je izkazalo, da je bil evangelijski župnik specialno povabljen, naj pride na ta »sestane« in da je hišni gospodar tudi vse druge udeležnike osebno povabil v svoje stanovanje. Vsled tega je bil evangelijski župnik o proščeni. Toda dr. Gstettenhofer se s tem ni zadovoljil, nego je izposloval, da je drž. pravdnništvo proti omenjeni raz-sodbi vložilo vzklic. To je na kratko povedano vzrok veliki razburjenosti, ki je zavladala v Kočevju. Očividno je, da bi dr. Gstettenhofer rad dosegel, da bi bili evangelijski žup-nik in drugi udeležniki tega sestanka obsojeni, misleč, da tako prestraši Kočevce in zaduši vsak odpor proti katoliškim popom. To postopanje je zanimivo, ker vidimo iz njega, kaka je na Kranjskem ravnopravnost pred zakonom in kako spoštuje po-

5 do 10 vinarjev ceneje.

Darila.

Upravništvu našega lista so poslali:
Za esrotele otroke udove Koprivo
Gosp. Josip Maček v Ljubljani 5 K. — Gosp.
E. Dolinar v Škofljoki 2 K. — Skupaj 7 K.
— Srčna hvala!

Gosp. Juliju Schaumann-u,
lekarnarju v Štokeravi.

Prosim, da mi blagovolite poslati še
dve škatlici želodčne soli, kakoršno sem
že imel in s katere uspehom sem prav za-
dovoljen. S spoštovanjem

Jožef Pavlovic.

Sanskimost (Bosna), dne 16. sep-
tembra 1899.

Pristno se dobiva pri izdelovalcu
Juliju Schaumann-u, deželiskem
stanovskem lekarnarju v Štoker-
avi, dalje v vseh tu- in inozemskih lekar-
nah. Cena škatlice K 1.50. Razpošilja se s
pošto vsak dan, a ne manj kot 2 škatlici.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 23. marca: Ignacij Božič, kajzar-
jev sin, 7 mesecev, Streliške ulice št. 15,
jetika.

Dne 24. marca: Anton Prunk, pod-
uradnikov sin, 7 let, Resjeva cesta št. 25,
Peritonitis.

Dne 25. marca: Marija Hrib, delavka,
42 let, Radeckega cesta št. 11, Amentia.

Dne 26. marca: Ana Saje, gostija, 72
let, Karlovska cesta št. 8, Oedema pulm.

Dne 27. marca: Josip Rešek, čevljar-
jev sin, 19 dni, Velike čevljarske ulice 10,
božjast. — Ivan Karmel, krojačev sin, 8
mesecev, Karolinska zemlja št. 13, Bron-
chitis capill.

V deželni bolnici:

Dne 21. marca: Ivan Bistan, tosar,
43 let, jetika.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2. Srednji srčni tlak 736-0 mm.

Marc	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
28.	9. zv.	740.4	10.8	sl. jzhod	oblačno
29.	7. zj.	739.7	7.8	sl. svzhod	oblačno
	2. pop.	738.7	18.2	sl. sever	sk. oblač.
30.	9. zv.	740.3	10.4	sl. sever	jasno
	7. zj.	742.1	4.6	sl. svzhod	del. oblač.
	2. pop.	738.8	16.7	sr. jug	del. oblač.

Srednja temperatura sobote in nedelje
12.3° in 12.1°, normale: 6.0° in 6.2°.
Mokrina v 48 urah: 0.0 mm in 0.0 mm.

Tužnim srcem javljamo vsem
sorodnikom, prijateljem in znan-
cem prežalostno vest, da je naš
predobri, iskreno ljubljani soprog,
oče, stari oče, tast, brat itd., gospod

Primož Lampret

hišni posestnik

danes ob 1/6 uro zjutraj po dolgi,
a mučni bolezni, previden s sv. za-
kramenti, v 74. letu svoje starosti
mirno v Gospodu zaspal.

Truplo predragega rankega se
bode v torek, dne 31. marca ob
1/4 uri popoldne blagoslovilo pred
hišo žalosti v Rebri št. 5 in se
potem preneslo na pokopališče k
sv. Krištofu.

Sv. maša zadužnica se bode
brala v mestni župni cerkvi sv.
Jakoba.

Pokojnika priporočamo v blag
spomin in pobožno molitev.

Ljubljana-Kranj, 30. marca 1903.

(888) Žalujoča rodbina.

Konverzija rent.

Od 30. marca nadalje
prevzema 4-2 odstotne
rentne titres v svrhu ko-
lekovanja in sicer popol-
noma brezplačno (889-1)

Menjalnica

J.C. Mayer
Ljubljana.

Preklic!

Obžalujeva, da sva dne 15. marca
1903 govorila zoper bivši odbor gasil.
društva na Viču, da je zaradi tega
odstopil, ker je nepošteno delal, to
pa ni res; midva ne veva nič sla-
bega od njega. (884)

Franco Zupan, Ferdinand Šturm
na Glincah.

Nekaj rabljenih mebljev

in pohištva

je na prodaj

v Šelenburgovih ulicah št. 5

II. nadstropje. (887)

Popolno

špecerijsko opravo

dobro ohranjeno, proda valed opu-
stitve trgovine (883-1)

Rudolf Podkrajšek

v Sp. Šiški, Kolodvorske ulice 159.

Poskusite

J. Klauerjev, Triglav

pristni rastlinski likér.

Oživilja želodec.
Budi tek in prebavo.
Daje dobro spanje.

Edino pristen od založnika:

Edmund Kavčič

v Ljubljani. (11-71)

Za:

Eno krono

Dve kroni

Tri krone

Štiri krone

Pet kron

Šest kron

Osem kron

Deset kron

Dvanajst kron

Petnajst kron

Dvajset kron

Trideset kron

dame:

I bluza za pranje
ali 3 modni predpasniki
ali I predpasnik iz glota

I bluza iz batista
ali I spodnje krilo
ali I dober moderc

I vrhno krilo
ali salonski čevlji
ali I pelerina

I volnena bluza
ali I dober dežnik
ali I belo spodnje krilo

I pomladni žaket
ali I volneno krilo
ali I črn ovratnik

I svilena bluza
ali mohair krilo
ali dobri čevlji na vlak

I spalna suknja
ali čevlji na vezavo
ali I fin moderc

I double ovratnik
ali I sukneno oblačilo
ali I double paletot

Najnovejši črni
ali
double sako

I moderni kostum
ali I vezen žaket s
svileno podlogo

I paletot
črn ali
modno siv

I elegantni kostum
ali I potni plašč

Vse garderobe za dame, dekleta in otroke do najfi-
nejših vrst so vedno v zalogi. Pri naročilih po meri
se cene ne zvišajo.

Strogo stalne cene.

Konfekcijska trgovina

(872-1)

Sigmund Stránský

Praga, Hibernerjeva ulica št. 1003-II.

Izbrane pošiljatve tudi na deželo.

Ceniki in vzorci se ne razpošiljajo.

Pri naročilih se sklicujte na ta časopis.

Spretno, solidno potovalne uradnike

(akvizitirje)

za vse zavarovalne stroke vsprejme
proti visoki proviziji, sčasoma tudi
s stalno plačo, tukajšnji glavni zastop
stare, na Kranjskem že dolgo poslujoče tu-
zemske zavarovalnice.

Lastnoročno pisane ponudbe naj se po-
šiljajo pod: „akvizitir 25“ upravništvu
„Slov. Naroda“. (608-14)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Bejaku.

Izved iz voznega reda.

veljaven od dne 1. oktobra 1902. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m ponoči osonni vlak
v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee,
Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m
zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez
Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne
osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m
popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Sel-
zthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz,
čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Franzove vare,
Karlove vare, Prago, Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osonni vlak
v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. (Trst-Monakovo direktni vozovi I. in
II. razreda.) — Praga v Novo mesto in v Kočevje. Osonni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v
Novomesto, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m
zvečer v Novomesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Praga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m
zjutraj osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo. (Trst-Monakovo direktni vozovi I.
in II. razreda.) — Ob 7. uri 12 m zjutraj osonni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 17 m do-
poldne osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago, Francove vare, Karlove
vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih,
Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Št. Mohor, Pontabel. —
Ob 4. uri 44 m popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Mo-
nakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak z
Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta, Solnograda. —
Praga iz Novega mesta in Kočevja. Osonni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta
in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob
8. uri 35 m zvečer istotako. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob
7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne in ob 6. uri 50 m nvečer. — Prihod v Ljub-
ljane drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m dopola-
dne in ob 6. uri 10 m zvečer. (1)

Dažno za vsako hišo! Največja izbira velikonočnih gnjati (šunke)

kakor tudi vsake vrste suhega mesa najboljši kakovosti priporoča
(885-1) po najnižji ceni tvrdka

J. Bergmann

prodajalna: Prešernove ulice št. 5,
tovarna: Spodnja Šiška š. 150.

A 32/3/7.

Oklic.

(882-1)

Od c. kr. okrajne sodnije v Višnjigori daje se na znanje, da se bodo
dne 1. aprila 1903

dopoldne ob 9. uri potom javne dražbe prodali mnogovrstni poljski pri-
delki, kakor žito, krompir i. t. d., ter še druga premičnina in da se bodo
dalje dala v najem

hiša štev. 36 v Št. Vidu
z gospodarskimi poslopji, vrtom in usnjarijo ter vsi
za usnjarsko obrt potrebni stroji in drugo orodje.

Pogoji se bodo pred dražbo naznanili.

C. kr. okrajno sodišče Višnjagora
dne 28. marca 1903.

1 gld.

nad 1000 klobukov za gospode najmodernejšega kroja
v vseh barvah, kakor tudi klobuki za dečke po 50 kr.
so ravnokar dospeli.

Ravnokar največja izbira najnovejših oblek za
gospode in dečke, kakor tudi najnovejše v konfekciji
za dame po čuda nizkih cenah. (874-2)

v „Angleškem skladišču oblek“

Oroslav Bernatović

Mestni trg št. 5.

Od c. kr. finančnega
ministrstva imeno-
vano priglaševališče
za konverzijo 4-2%
obveznic skupnega
državnega dolga

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA

LJUBLJANA

Špitalske ulice štev. 2.

(2975-50)

preskrbuje
konverzijo
skupne rente
brez kakih
troškov.

Pravým pokladem
pro všechny, kdo pohloupením v mládí onemoc-
něli, jest výtečné dílo:
Dra Reifau-a Sebeochrana.
České vydání po 80em vydání německém. S 27
vyobrazeními. Cena 4 Kc. Čili je každý, kdo
vědí dílu tomu své uzdravení. Lze je dostati u
nakladatelské firmy „Verlags-Magazin R.
F. Beyer, Leipzig, Neumarkt No. 21“, jakož
i v každém knihkupectví.

(2788-15)